

**ՆԱՅԱՍԱԿԱՆ ՆԱԼԻԳՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՍԱՆՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ԹԻՎ 1 ԴԱՏԱԿԱՆ ԿԱԶՄԻ
Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ Ը**

ԱՆՆԱՏԱԿԱՆ ԴԻՄՈՒՄԻ ԸՆԴՈՒՆԵԼԻՈՒԹՅԱՆ ՆԱՐՅԻ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ

Քաղ. Երևան

26 հունվարի 2012թ.

Նայասարանի Նանրապետության սահմանադրական դատարանի
թիվ 1 դատական կազմը՝

Նախագահությամբ՝ Ա. Պեպրոսյանի
Անդամակցությամբ՝ Վ. Նովհաննիսյանի
Վ. Պողոսյանի

Ուսումնասիրելով քաղաքացի Շավարշ Մկրտչյանի եւ այլոց
անհապական դիմումով գործը քննության ընդունելու մասին հարցը,

Պ Ա Ր Զ Ե Ց .

Նամաձայն ՆՏ Սահմանադրության 101-րդ հոդվածի 1-ին մասի 6-րդ կետի՝
քաղաքացի Շավարշ Մկրտչյանը եւ այլոք 17.01.2012թ. (Մտից 4-6) դիմել են ՆՏ
սահմանադրական դատարան՝ խնդրելով «ՆՏ վարչական դատավարության օրենսգրքի
138-րդ հոդվածը, ՆՏ վճռաբեկ եւ վարչական դատարանների կողմից իրավակիրառ
պրակտիկայում դրան փոխարինված մեկնաբանությամբ, որով նորմադիվ իրավական ակտերի
վիճարկման գործերը գրավոր ընթացակարգով քննելու դրույթը կիրառվում է որպես առանց
հրապարակային դատաքննության վեճը լուծող դատական ակտի հրապարակման
հնարավորություն, ճանաչել ՆՏ Սահմանադրության 3-րդ, 18-րդ եւ 19-րդ հոդվածներին
հակասող եւ անվավեր»:

Դիմողների կարծիքով՝ վիճարկվող նորմի այնպիսի մեկնաբանության կիրառումը,
որով վարչական դատարանի համար հնարավորություն է ստեղծվում նորմադիվ ակտերի
վիճարկման գործերը գրավոր ընթացակարգով քննելու պատրվակով դրանք քննել առանց

հրապարակային դապաքնության, հակասում է ՆՏ Սահմանադրության 19-րդ հոդվածին եւ Մարդու իրավունքների եւ հիմնարար ազատությունների պաշտպանության մասին կոնվենցիայի 6-րդ հոդվածին, խախտում է այդ հոդվածներով երաշխավորված՝ գործին մասնակցող անձանց իրավունքները:

Դիմողները կարծում են, որ հրապարակայնության սկզբունքը չի նույնանում գործը բանավոր կամ գրավոր ընթացակարգով քննելու հետ, մասնավորապես, գործը կարող է բանավորությամբ քննվել դռնփակ, որը բանավորության պահանջի պահպանում կլինի, բայց հրապարակայնության սկզբունքի խախտում, եթե առկա չեն ՆՏ Սահմանադրությամբ եւ Մարդու իրավունքների եւ հիմնարար ազատությունների պաշտպանության մասին կոնվենցիայով սահմանված՝ դռնփակության հիմքերը:

Անհրաժեշտ ենք համարում նշել, որ դիմողները 17.08.2010թ. (Մփից 4-225) դիմել են ՆՏ սահմանադրական դապարան՝ ի թիվս այլնի, վիճարկելով նաեւ ՆՏ վարչական դապարության օրենսգրքի 138-րդ հոդվածի սահմանադրականությունը, որի մասով, սակայն, ՆՏ սահմանադրական դապարանի թիվ 1 դապարական կազմը 06.09.2010թ. ՄԴԴԿՈ/1-25 որոշմամբ մերժել է գործի քննությունը՝ դիմողների կողմից հիշյալ դրույթի կիրառման իրավաչափության հարց բարձրացնելու հիմնավորմամբ:

Խնդրո առարկա անհատական դիմումի (Մփից 4-6) նախնական ուսումնասիրության արդյունքները վկայում են, որ դիմողները պահպանել են ՆՏ սահմանադրական դապարան դիմելու՝ «Սահմանադրական դապարանի մասին» ՆՏ օրենքի պահանջները, այն է՝

- դիմումում առաջադրված հարցերը ենթակա են սահմանադրական դապարանին.
- դիմողներն իրավասու են դիմել սահմանադրական դապարան.
- դիմումում առաջադրված հարցի վերաբերյալ առկա չէ սահմանադրական դապարանի որոշում.
- դիմումի առարկայի վերաբերյալ այլ դիմումի հիման վրա սահմանադրական դապարանում գործի դապաքնություն չի իրականացվում.
- դիմողներն սպառել են դապարական պաշտպանության բոլոր միջոցները:

Դիմողները համապարասխան հիմնավորումներով միջնորդություն են ներկայացրել պետական փութքի վճարումից ազատելու մասին:

Ելնելով վերոգրյալից եւ ղեկավարվելով «Սահմանադրական դապարանի մասին» ՆՏ օրենքի 31-րդ, 69-րդ հոդվածներով եւ ՆՏ սահմանադրական դապարանի կանոնակարգի 26-րդ հոդվածով՝ ՆՏ սահմանադրական դապարանի թիվ 1 դապարական կազմը

Ո Ր Ո Շ Ե Ց .

1. Քաղաքացի Շավարշ Մկրտչյանի եւ այլոց անհատական դիմումով գործն ընդունել քննության:

2. Սույն գործով դատավարությանը որպես պատասխանող կողմ ներգրավել ՏՏ Ազգային ժողովին:

3. Դիմողներին ազատել ՏՏ սահմանադրական դատարան դիմելու համար օրենքով սահմանված պետական փութքի վճարումից:

Նախագահող

Անդամներ

26 հունվարի 2012 թվականի
ՍԴԴԿՈ/ 1-3